

Apropieri de goale prinderi

Lorena Craia

Sub genele-apretate de vântul molcom, greu,
L-a-nchis pentru o clipă pe bunul Dumnezeu
Și totuși a călcat-o cu iarna în copite.

Sub sfintele ei moaște, sub moaștele ticsite,
Din tigva de copil cu ochiul încolțit
Creștea zbârcită luna, cu gulerul zbârcit.

Miresele mai sunt virginele tăcerii,
Apropiate-n blana lupoaiței primăverii.

Mai sunt, mai sunt, dar ea, prin vântul sulitând,
Departele-și îngroapă în pântecul lui blând.

Cine mai ești? Ce sunt? E liniște și eu
Tot liniște mai sunt. Copiii goi, mereu,
Își destrămau prinsoarea edenului de iad
Și-acum toți albi mării în mine, rânduri, cad.

25-26 aprilie 2017, Constanța